

det forekomme os, at den mildeste Form, der kunde vælges, var den at faae en Afstemning af Thinget, som dog betyder noget ganske Andet end Enkeltmands Udtalelse, faae en Afstemning for, at det hverken er en 5—6 Medlemmer af Thinget eller høit regnet godt og vel de 26 Medlemmer, som her have indbragt Sagen, der interessere sig for en Sportelreform, men at det er Thinget, der interesserer sig derfor, og sølgelig Thinget, der ønsker, at Finanzministeren — og jeg kan tilføje, ogsaa Justitsministeren — tager Sagen under alvorlig Overveielse og gjør de Skridt, som ere nødvendige — og som vistnok i og for sig ville tage ikke aldeles ringe Tid — for at forberede Omordningen af den Deel af vor Skattelovgivning, som vi ere overbeviste om i højeste Grad trænger til at reformeres. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale denne Sag baade til Thinget og til den ærede Minister.

Finanzministeren: Naaget jeg ikke kan være enig i ikke saa faa af de historiske Momenter, som af det ærede Medlem ere fremdragne i det af ham nu holdte Foredrag, og heller ikke i adskillige af de Betragtninger, som han har fremført for at støtte det foreliggende Forslag, skal jeg dog ikke gaae ind paa nogen udførligere Drøftelse af de af ham fremdragne Argumenter, idet jeg næmlig med Hensyn til Hovedsagen, som det ærede Medlem har søgt at føre frem for Thinget, næmlig Nødvendigheden af en ikke længe udsat Reform af Sportelvæsenet, i det Hele maa erklære mig enig med det ærede Medlem. Jeg har i lang Tid, allerede inden jeg indtog min nuværende Stilling, havt min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og jeg har i dette Thing ved en tidligere Leilighed udtalt, at dette var et Punkt, som jeg meente nærmest maatte komme til Forhandling i Regjeringen og af Rigsdagen. Derfor dette maa anses for at være i Overensstemmelse med, hvad der er den almindelige Mening her i denne Forsamling, vil maaffee det nærmeste Skridt være det, at vi i Fællesskab overlægge, paa hvilken Maade man rettest vil have at gaae frem, naar en saadan Reform skal gjenneføres saa

heldigt som muligt. Det er allerede fremhævet af den ærede Vidfører for Forslagsstillerne, at den Statsindtægt, om hvilken Spørgsmaalet her dreier sig, udgjør en betydelig Sum, og, saavidt jeg kan skjønne, maae det ærede Medlems Calculer i saa Henseende, efter de Data, der foreligge som bekendte, siges ikke at fjerne sig særdeles meget fra det Virkelige; det er altsaa en meget betydelig Statsindtægt, hvorom Talen her er. Det er klart, at vi ikke i dette Dieblif ville kunne undvære den, og en Forhandling maa altsaa for det Første gaae ud paa at komme til Klarhed om, hvormeget af Indtægten det vil være nødvendigt at ophæve for det Formaaels Opnaaelse, som man tilfigter opnaaet. — Det ærede Medlem, som førte Ordet, har selv anerkjendt, at det vilde være vigtigt, om man tænkte paa at lade denne Indtægt enten heelt eller for en overbetende Deel falde bort, og det maa jeg fuldkommen samstemme med ham. Det gjælder altsaa ikke om en Ophævelse af Sportuleringen, men det gjælder om at forandre de bestaaende Bestemmelser saaledes, at man kommer til en fornuftig Ordning i den Henseende, selv om det skulde være forbundet med et Tab i Indtægt for Statskassen. Bliver der imidlertid et saadant Tab derved, vil det ligeledes være klart, at man maa være nødt til at tænke paa, hvorledes man skal erstatte det, og derom maa altsaa en Forhandling finde Sted; men for at komme til et Svar paa det af mig fremhævede Spørgsmaal, hvorledes en hensigtsmæssig Ordning af Sportelvæsenet skal finde Sted, og med hvilke Tab i Indtægt en saadan Omordning vil være forbunden, forekommer det mig klart, at det første Punkt, man maa have frem, er en tydelig og sikker Udsigt over, hvad de forskjellige Poster i Sportelreglementet have indbragt og nu indbringe Statskassen, thi for man har faaet dette Punkt nøiagtigt oplyst, har man aldeles ikke nogen Basis at gaae ud fra for hele det Arbejde, som skal udføres. Derfor jeg tør ansee denne Sætning for at være af en saa indlysende Bessaffenhed, at den vil vinde Bifald hos Thingets ærede Medlemmer, vilde jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at den Beslutning, som